

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΡΙΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΤΗΣ ΖΗΛΕΙΑΣ

ΤΑ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ ΤΗΣ ΝΙΚΙΑΙΑΣ

Το παραμορφωμένο πτώμα ενός άγνωστου. Τι απέκλυψε πολεμαγού Ανδρ Μαριόν. Πώς κατακτεύσε τις γυναίκες. Ο "Γκουστάβ Μπάρε". Η μοιραία 'Ανριέττα 'Εσμιέλ. Το είδωλο σκηνής της συζυγικής έκδικήσεως. Πώς γράφτηκε

η ιατροδικαστική εξέτασις. Η περιπέτειος του νεαρού άνδρου μυστηριώδους θανάτους του. Μία άποκαλυπτική συνομιλία στο λιό της με τον άμορφο άνδρπολεμαγού. Η ανατριχιαστικώς έπίλογος του αμαρτηρού δράματος, κλπ. κλπ.

ΝΑΣΤΑΤΩΘΗΚΕ κυριολεκτικώς την περιποιημένη βδομάδα ή γοητευτική λουτροπόλις της Νικιαίας, από την αναζάλισή ενός άγριου συζυγικού δράματος. Πρόκειται για την ιστορία "Εσμιέλ", ή όποια άσηχόλησε τα καλύτερα λογοτεχνικά της Γενικής 'Ασκαλείας και τρομοκράτησε τον κόσμο των λουτρομένων, με τις ανατριχιαστικώς λεπτομερείς της :

Αυτή ή ιστορία έχει ως εξής : Ένα πρωί, στην παλιά Νικιαία, έχει πού ζούνε οι μόνιμοι κατοικοί της λουτροπόλεως, ο άποτριφυλλικός Ζάν Ντυπέ, ένα περιουσιώδη άνδρ μορφή και βρωμικό δρόμο, άνικάλμπε τον κόσμο των λουτρομένων, με τις ανατριχιαστικώς λεπτομερείς της :

πτώμα ενός άνδρος. Ο άγνωστος έφερε ένα ανατριχιαστικό τραύμα στο μέτωπό του, σε σχήμα Υ, και από το πρόσωπό του είχε άμαρτηρή όλη ή σάρκα ! Έπίσης σε πολλά μέρη του σώματός του υπήρχαν τρομακτικά έγκαυμάτα. Η ιατροδικαστική εξέτασις δέν άρχισε να διαπιστώσει ότι έπρόκειτο περί ενός άποτριφυλλικού κ' ότι ο δολοφόνος είχε βρασιάνει απάνθρωπα το θύμα του, μέχρι τη στιγμή που αυτό είχε πέθανει από τα βρασιάνια του.

Από μέρες κατόπιν, οι άστονομικοί κατορθώσαν να ξεκαρδιώσουν ότι το πτώμα άνηκε στον νεαρό άνδρπολεμαγού 'Ανδρ Μαριόν, ο οποίος ημιμόλιον στη Νικιαία για την εθίμην ζωή του. Ο Μαριόν υπηρετούσε έξι και τέσσαρες μήνες στο 94ον σύνταγμα κ' ήταν ο πιο τοίμυρος Δόν Ζουάν της λουτροπόλεως. Γνωός μιάς από τις πιο καλές οικογένειες της Γαλλίας, είχε ακολουθήσει το στρατιωτικό στάδιο, από άγάτη προς την περιπετειώδη ζωή και γιατί ήταν το μόνο που ταίριαζε στην ιδιοσυγκρασία του. Ο 'Ανδρ Μαριόν είχε την άδυναμία, λοιπόν, να νένεται με μεγάλη κομψότητα και κάθε πρωί να κάνει την παρέλασί του από την άριστοκρατική πλάς της Νικιαίας, καθάβλια πάνω ο' ένα ύπερσοχο άλογο και ποζάτος, σαν να είχε καταπιεί ένα μισοτόννο ! Ωστόσο, ή έρωτικώς του περιπέτειος δέν τον έμπόδιζε στην υπηρεσία του. Ήταν ιεροδουλικά άσπυρτός στην έντέλειον των στρατιωτικών καθηκόντων του κ' οι στρατιώτες του τον άγαπούσαν, γιατί ήταν λογικός και μπορούσαν να συνεννοούνται μαζί του. Το μόνο που δέν τους συγχωρούσε ο Μαριόν, ήταν ή έρωτικώς άποτιχίει τους.

—Ένας καλός στρατιώτης, τους έλεγε άσπυρτά, πρέπει να μίν επιτρέπει σε κανέναν να τον προσβάλλη, έστω κ' άν αυτός εινε ή πιο άμορφη γυναίκα του κόσμου. Πρέπει ακόμη να κάνει πάντα, δι' άποφασίει και να προχωρή μισροστά, άδιαφορώντας για τις ένέπειες των πράξεών του και ύπερτηδόντας τα έμποδία που θα συναντήσει στο δρόμο του.

Κ' αυτή την ταχτική έφήρμοζε και στη ζωή του. Ίσποτα δέν μπορούσε να τον έμπόδιση, όταν ήθελε να καταστήσει μιά γυναίκα ! Άρκουσε να βάλη ένα στοίχιμα με μερικώς φίλους του, για να κάνει μιά κυρία να τον έρωτευθή. Ήταν ένας τρομερός κ' επικίνδυνος Δόν Ζουάν. Μά δέν είχε προαισθήσεις. Οι συνάδελφοί του ποτε τον έβλεπαν μέσα σε πολυτελείς λιμουζίνες κ' άμορφες και πλούσιες γυναίκες, και ποτε πάλι σ' ένα παγκάκι του δημοσίου πάρκου της Νικιαίας, να συζητά τρωφικά με μιά άσθηματική γκουβερνάνα. Ήταν άκουραστος και διαρκώς είχε κέφι. Γι' αυτό κιά-λάς όλοι τον θαύμαζαν και τον άγαπούσαν.

Η εθίμης λοιπόν του άνατροχιαστικού τέλους του πολύ δίκαια άνασπάτωσε τους κατοίκους της Νικιαίας. Η Παρισινώς έφημερίδες, στα σχολιά τους, δέν άπέκρυπταν την ένάμωια ότι ο Μα-

ριόν είχε δολοφονηθή από μιά γυναίκα ! Μόνο μία άπέλυμένη φίλη του, για να τον πληρώσει για τις άπιστιες του, θα μπορούσε να τον έκδικηθή μ' αυτό τον τρόπο.

Η άστονομία στην άσχη αναγκάστηκε να παραδεχθή αυτή την ύπόθεσι και να κάνει τη σκηνή ότι ο 'Ανδρ Μαριόν είχε παρασπύρη στο σπίτι μιας γνωστής του, κ' εκεί είχε βασανισθή τόσο άπαισι. Κατόπιν, οσοστο πτώμα, τον μετέφεραν σ' έναν τον έποστο δρόμο και τον έγκατέλειψαν στην τύχη του. Κ' ο Μαριόν, ύστατ' άπο λόγο, ύπεκρυψε στα τραυμάτα του.

Άίγιες μέρες όμως άργότερα ο άστονομός της Νικιαίας λάμβανε ένα άνόνομο γράμμα. Μια άγνωστη του κατήγγειλε ότι ο 'Ανδρ Μαριόν είχε δολοφονηθή από τον σύζυγο της 'Ανριέττας 'Εσμιέλ, ή όποια ήταν φίλη του. Ο άστονομικός θυμήθηκε τότε ότι ο Μαριόν ήταν, καθώς κατέθανε οι φίλοι του, τακτικώς θανάτων του άκουστάβ Μπάρε, ένας ύποπτος κέντρον της όδοσ Παλιόν. Χωρίς καθόλου να διατάση, λοιπόν, πήγε με τους βοηθούς του σ' αυτό το κέντρο για να διη μέρως μπορούσε να μάθη καμιά πληροφορία που να έπεθεδώνε τις καταγγελίεις της άγρόστου. Στο άκουστάβ Μπάρε σύνταξαν οι ναυτες των κωραβίων, που έκαναν σκάλα στο λιμάν της Βιλλαρφράγκας, οι ψαράδες, οι διάφοροι τύποι του ύποκόσμου της λουτροπόλεως και ένα σωρό περιέργους ένοι, οι όποιοι ζητούσαν μιά περιπέτεια μέσα σ' αυτό τον κόσμο των εργατικών.

Ο άστονομός Γκαριό παρήγγειλε κάτι κ' ύστερα έφριξε ένα βλέμμα γύρω του. Έκει, στο βάθος του μπαό, στο μπαουφ, είχε τότε μια έξαιρετικά άμορφη γυναίκα να βοηθάει δύο άνδρες στη δουλειά τους. Οι βοηθοί του τον πληροφορώσαν ότι αυτή ήταν ή κ. 'Εσμιέλ κ' ότι οι άλλοι δύο ήσαν ο άνδρας της κ' ο πεθερός της. Ο Γκαριό κάλεσε τον γκαρσόνι, πλήρωσε και κατόπιν σπρώθηκε από τω τραπέζι και καί πληρώσε στο μπαουφ. Έκείνη τη στιγμή οι σύζυγοι μάλλον και δέν έδωσαν καμιά προσοχή στην άφιξι του. Ο 'Εσμιέλ έκανε παρατηρήσεις στη γυναίκα του, γιατί έπλέετο με τους πελάτες.

—Αν δέν πάψει αυτή τη συνήθειά, της δήλωσε τέλος, θα σου κόνω το λιμά. Έτα γαμετα ότι θι ήσυχασα από πάντα... Είσαι μιά άσπυρτη. Δέν καταλαβαίνεις λοιπόν ότι σε ζήλευω κ' ότι θέλω να σε έχω έντελώς δική μου ; Άλλωστε, έχω κάθε δικαίωμα επάνω σου. Είμαι ο έδρας σου. Θες δηλαδή να επαναληφθή ή ιστορία του Μαριόν;

Ο άστονομικός, στο άκουσμα αυτού του οσηματος, τα έλασε. Αντή ή όμιολογία του 'Εσμιέλ έχοταν να επιβεβαιώσει την καταγγελία της άνώνομης ύποτολογόγραφου. Άλλως να διατάση λοιπόν, πληρώσε πιο κοντά και είχε στον 'Εσμιέλ :

—Είσαστε φίλος του Μαριόν ;
—Ναι, τον ήξερα. Έρχο να καιμιά φορά δωτέρα με τη συντροφιά του, απάντησε ο 'Εσμιέλ.

—Άλλά γιατί τότε δέν ήρθατε στην άστονομία να δηλώσετε, ότι ξέρετε γι' αυτόν ; του είχε άσπυρτά ο Γκαριό.

—Γιατί... γιατί δέν σκέφτηκα ότι αυτό θα σας χρησιμοποιούσε κ' ότι, του είχε με προσποιητή άδιαφορία ο 'Εσμιέλ.

—Πολύ καλά. Δέν πειράζει, μάς τα λέτε και σήμερα... του δήλωσε ο Γκαριό, κ' έκανε νόμιμα στους βοηθούς του να τον πληρώσουν και να οδηγήσουν τους βιοκατήτες του άκουστάβ Μπάρε και την άμορφη 'Ανριέττα στην άστονομία.

Η άνάκρισις αυτών των ανθρώπων κράτησε τριάντα ώρες. Οι άστονομικοί τους εξέτασαν χωριστά. Έπειτα και' αντιπαράστησαν και τέλος κατάρφραν να μάθουν τα εξής καταληκτικά πράγματα :

Ο 'Ανδρ Μαριόν είχε τρομερές σχέσεις με την άμορφη 'Ανριέττα. (Η συνέχεια εις την σελ. 1340)

Ο δολοφόνος του Μαριόν, Γουσταβός 'Εσμιέλ

